

ŠOLA: OŠ Koroški jeklarji, Ravne na Koroškem

UČITELJICA: Suzana Makič, prof.RP

TEMA: Medgeneracijsko sodelovanje v času »šole na daljavo« (TEHNIŠKI DAN)

RAZRED: 4. RAZRED

Seveda vemo, kako pomemben je človeški stik. Ljudje smo vendar socialna bitja. Pravijo, da za otroka (in mislim, da tudi za odraslo osebo) ni hujšega kot osama ali ignor. Otroci bolje prenesejo »kako po riti« ali »eno koli ušes« kot pa ignoriranje, osamo, odstavitev od družbe, prijateljev, sorodnikov, znancev. Niti najmanj nisem pristaš fizičnega kaznovanja otrok ali metod represivne vzgoje, pa vendar sem mnenja, da osamo otroci najtežje prenašajo. Zatorej letošnja navodila v pandemiji zaradi hudobnega virusa, ki so nas ločila od prijateljev, sošolcev, znancev, dopovedujejo, naj se otroci čim manj družijo tudi s svojimi starimi starši. Joj, prejoj!? Ali je to sploh mogoče?

Tudi sama sem učiteljica na razredni stopnji in zelo razumem otroke. Razumem jih zato, ker sem že 5 let tudi babica. Verjemite, da se nisem mogla odtrgati od svojih vnukov za tako dolgo dobo. Hvala bogu za vsa možna pomagala današnje moderne tehnike, da smo se lahko videli, slišali in kaj pogovorili. Kljub navodilom in priporočilom pa vem, da so morali starši, vsaj na začetku karantene, poklicati na pomoč tudi stare starše. In ta čas smo izkoristili tudi mi.

Za en poseben dan dejavnosti v šoli – tehniški dan, smo poprosili očete, brate, strice in dedke, da so našim otrokom priskočili na pomoč s svojim znanjem in življenjskimi izkušnjami. Pa kako so bili veseli! Kako so sodelovali! Pri delu je nastalo veliko zanimivih izdelkov. Takih pravih, življenjskih izdelkov. Otroci so poprijeli za dela, o katerih v šoli – pri pouku še misliti ne upamo. Rezanje, vrtanje, brušenje, zabijanje žebeljev, sestavljanje polic... Joj, kako zanimiva opravila so to bila. Po opisovanju nisem mogla ugotoviti, kdo je bil bolj ponosen na delo, otroci ali njihovi pomočniki.

Šola na daljavo se mi je v tem trenutku zazdela prava šola za življenje. Saj, kdo pa drug kot naši starši, stari starši, oni res dobro poznajo življenje. Oni res vedo, kaj je dobro in pomembno. Moje vsebine v šoli so se mi naenkrat zazdele tako prazne, naučene, zapisane, predpisane. Kaj ni včasih bolje sestaviti ptičjo hišico in pomagati ubogim živalcam, kot pa se naučiti vse o vrstah ptičev, njihove značilnosti in podrobnosti? Kaj ni bolj zanimivo postaviti mlinček na vodi, kot samo učiti se teorije o mlinih.

Vem, da smo malce grešili. A smo pri tem neizmerno uživali. Vsi smo ostali zdravi. Zaradi dobre volje, dobrega dela in dobrih, pozitivnih misli.

Ostanite dobro tudi vi! Ostanite zdravi!

Prilagam nekaj fotografij, nastalih pri zelo pomembnem delu.